

TRẦN TỤC VÀ THIÊNG LIÊNG

(Vũ Thắng & Lumi Hồng Nhung)

“ Vấn đề không phải là ta có bao nhiêu,
mà là trái tim ta thuộc về điều gì. ”

“ Giữa trần tục và thiêng liêng,
mỗi lựa chọn, dù nhỏ,
đều âm thầm định hình linh hồn mình. ”

— Người Đi Trong Gió • Lữ Khách Bình Minh ~ | *

Trong hành trình đức tin, người môn đệ không chỉ được mời gọi sống tốt lành giữa đời, mà còn được hướng dẫn để **siêu thoát khỏi những ràng buộc trần tục**, tiến về một đời sống thiêng liêng sâu xa hơn. Đó không phải là một lựa chọn phụ, mà là một **lời mời gọi cốt lõi** đến từ Thiên Chúa.

Khi Chúa Giêsu đặt trước các môn đệ sự lựa chọn giữa “Tiền bạc” và “Thiên Chúa”, Ngài không cổ súy cho sự nghèo đói, cũng không đề cao sự giàu có. Bởi lẽ, trước mặt Thiên Chúa, giàu hay nghèo chưa bao giờ là điều quyết định.

Điều Ngài muốn nói đến không nằm ở vật chất, mà ở **trạng thái của tâm hồn**.

“Tiền bạc” ở đây tượng trưng cho những gì thuộc về trần tục — những ham muốn, những ràng buộc, những điều khiến con người bị cuốn vào thế gian.

Còn “Thiên Chúa” chính là biểu tượng của điều thiêng liêng — chân lý, tình yêu, và sự sống đời đời.

Vấn đề không phải là ta có bao nhiêu, mà là **trái tim ta thuộc về điều gì**.

Chính vì thế, người môn đệ được mời gọi bước vào một sự chọn lựa rõ ràng:

không phải giữa giàu và nghèo,
mà là giữa **trần tục và thiêng liêng**.

Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận từng nói:

“Người khôn ngoan quá những sự đời này khó làm thánh.”

Lời nhắc ấy không phủ nhận giá trị của trí tuệ, nhưng cảnh tỉnh con người về một sự thật: nếu quá tinh ranh trong những toan tính thế gian, ta rất dễ đánh mất sự đơn sơ cần thiết để thuộc trọn về Thiên Chúa.

Trong thực tế, nhiều người sẵn sàng tuyên bố những điều lớn lao, nhưng lại khó trung tín trong những điều nhỏ bé.
Con người có thể dễ dàng từ chối một khối tài sản khổng lồ khi nó còn xa vời, nhưng lại dễ mủi lòng trước một lợi ích nhỏ ngay trước mắt.

Chính những chọn lựa nhỏ bé ấy,
lại âm thầm định hình linh hồn con người.

Để sống siêu thoát khỏi những ràng buộc trần tục không phải là điều tự nhiên mà có.
Đó là hành trình cần đến **ân sủng của Thiên Chúa**,
và cả **sự kiên trì luyện tập nhân đức** mỗi ngày.

Giữa trần tục và thiêng liêng,
con người không thể đứng mãi ở lằn ranh.

Mỗi suy nghĩ, mỗi lựa chọn — dù rất nhỏ —
đều là một bước nghiêng về một phía.

Và chính những bước nghiêng âm thầm ấy,
sẽ quyết định ta đang thuộc về thế gian,
hay đang dần thuộc trọn về Thiên Chúa.

— Người Đi Trong Gió • Lữ Khách Bình Minh ~ | *